

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коніжай Мар'яни Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої статті 19 Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з підпунктами „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 цього кодексу

Київ
9 вересня 2025 року
№ 129-3(І)/2025

Справа № 3-131/2025(259/25)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуєчого, доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коніжай Мар'яни Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої статті 19 Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з підпунктами „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 цього кодексу.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернулася Коніжай М.В. із клопотанням перевірити на відповідність статті 3, частині першій статті 8,

частині першій статті 55 Конституції України (конституційність) пункт 1 частини шостої статті 19 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс) у взаємозв'язку з підпунктами „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу.

Згідно з пунктом 1 частини шостої статті 19 Кодексу для цілей Кодексу малозначними справами є „справи, у яких ціна позову не перевищує тридцяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“.

Підпунктами „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу передбачено, що не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо: „а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики“; „в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані приписи Кодексу є неконституційними, оскільки завдають „непоправних порушень“ гарантованому Конституцією України праву на судовий захист. Автор клопотання твердить, що «процесуальний закон не містить жодних орієнтирів у питаннях визначення критеріїв „винятковості“ справи для касатора, що фактично робить його надто розмитим, загальним і таким, що може тлумачитися судом касаційної інстанції довільно – на суто власний розсуд».

На підтвердження своєї позиції Коніжай М.В. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Закону України „Про судоустрій і статус суддів“, Рішення Конституційного Суду України від 22 листопада 2023 року № 10-р(П)/2023, а також на судові рішення у її справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Коніжай М.В. не навела аргументів, які підтверджували б, що внаслідок застосування оспорюваних приписів Кодексу порушено її конституційні права, зокрема право на судовий захист, а лише висловила незгоду з висновками, викладеними в остаточному судовому рішенні в її справі, та із законодавчим регулюванням порядку касаційного оскарження судових рішень.

Конституційний Суд України у Висновку від 20 січня 2016 року № 1-в/2016 зазначив, що „особі має бути гарантовано право на перегляд її справи судом апеляційної інстанції. Після апеляційного розгляду справи сторони судового процесу можуть бути наділені правом оскаржити судові рішення першої та апеляційної інстанцій до суду касаційної інстанції у випадках, визначених законом, що сприятиме забезпеченню реалізації принципу верховенства права“ (абзац другий підпункту 3.6.3 підпункту 3.6 пункту 3 мотивувальної частини).

З наведеного випливає, що Коніжай М.В. не обґрунтувала тверджень щодо невідповідності Конституції України пункту 1 частини шостої статті 19 Кодексу у взаємозв'язку з підпунктами „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коніжай Мар'яни Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої статті 19 Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з підпунктами „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 цього кодексу на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**